

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 09.03.74 (P. 169380)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.04.75

Opis patentowy opublikowano: 15.05.1978

MKP F16p 1/06

Int. Cl.² F16P 1/06

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Józef Bandurowski

**Uprawniony z patentu: Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „Dozamet”,
Nowa Sól (Polska)**

**Stojak osłonowy do ochrony wzroku
przed rażeniem światłem i / lub cząstkami mechanicznymi**

1

Wynalazek ten dotyczy stojaka osłonowego do ochrony wzroku przed rażeniem światłem i/lub cząstkami mechanicznymi, przeznaczonego zwłaszcza do ogradzania stanowisk spawalniczych. Można go oczywiście stosować również do ogradzania lub zasłaniania innych stanowisk, np. obrabiarek stałych lub przenośnych — jako doraźne zabezpieczenie przed wiorami lub odpryskami powstającymi przy skrawaniu lub szlifowaniu itp. operacjach.

Dotychczas stojaki osłonowe, znane np. z „Podręcznika spawalnictwa” — WNT, Warszawa 1969, str. 55 i 56, rys. 66 — oraz opisu patentowego RFN nr 938 281, mają najczęściej postać kwadratowych bądź prostokątnych ram lub żeber wykonanych z wygiętych prętów, osadzonych na jednym lub dwóch wspornikach i pokrytych blaszanymi osłonami ochronnymi.

Zgodnie z niniejszym wynalazkiem stojak osłonowy ma postać prostokątnej ramy samostojącej dwupołożeniowej, pokrytej tkaninowym płatem osłonowym, przy czym dwa przeciwległe narożniki tej ramy mają proste wsporniki, które stanowią przedłużenia prostopadłych do siebie boków, odpowiednio dłuższych od boków do nich równoległych, a narożnik utworzony z tych ostatnich, tzn. krótszych boków, ma wspornik widlasty lub klamrowy wyznaczający płaszczyznę nachyloną pod odpowiednim kątem — korzystnie 45° — do powierzchni, na której rama ta ma w obu położeniach roboczych o dostatecznie zróżnicowanych wysokościach stabilne pod-

2

parcie trójpunktowe. W szczególności, prostokątną ramę dwupołożeniową stojaka wykonano z rur glinowych lub stalowych, a rozciągniętą na niej tkaninę — z brezentu, który dla zmniejszenia potencjalnego niebezpieczeństwa zapłonu lub zwiększenia odporności termicznej może być dodatkowo impregnowany substancją ognioodporną, metalizowany natryskowo, zwłaszcza glinem, lub okresowo spryskiwany odpowiednio zabarwionym mlekiem wapiennym.

Proponowany stojak spełnia w zupełności swoje zadanie i jest wyjątkowo praktyczny, gdyż jego lekka i łatwa do wykonania konstrukcja z różnych odinków rur oraz możliwość szybkiego ustawiania go w jednym z alternatywnych położeniach roboczych pozwala tworzyć doraźne, lecz skuteczne zabezpieczenia osłonowe o odpowiedniej wysokości. Przeprowadzone próby wykazały przy tym, że taki brezentowy stojak może służyć nawet do osłaniania palników plazmowych.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku jest bliżej przedstawiony na rysunku, uwidaczniającym schematycznie budowę proponowanego stojaka w jego pierwszym, pionowym położeniu roboczym.

Przedstawiony na rysunku stojak osłonowy dwupołożeniowy składa się z samostojącej ramy a w kształcie wydłużonego prostokąta i takiegoż płata brezentu b, rozciągniętego na niej jednym ze znanych sposobów. Rama a jest wykonana z cienkościennych, lecz dostatecznie sztywnych rur 1, 2, 3 i 4, zwiniętych z blach stalowych. Rura 1 jest nieco dłuż-

sza od równoległej do niej rury 3, podobnie jak rura 4 od równoległej do niej rury 2. W celu uzyskania dwupołożeniowej ramy prostokątnej są one pospawane z sobą w takich miejscach styku, że narożnik rury 3 i 4 ma z przedłużenia tej ostatniej wspornik 5 o takiej samej długości, jak wspornik 6 z przedłużenia rury 1, tworzącej przeciwległy narożnik z rurą 2. Do narożnika rur 2 i 3 jest przyspawany wspornik klamrowy 7, wykonany również z rury, lecz o mniejszej średnicy wewnętrznej od poprzednich, czyli o większej wytrzymałości przy jednakowej średnicy zewnętrznej każdej z tych rur. Jest on tak dobrany do długości wspornika 5 i 6, że wyznaczona przez klamrę płaszczyzna jest w obu alternatywnych położeniach stojaka osłonowego nachylona pod kątem 45° do zaznaczonej na rysunku płaszczyzny podstawy. Poza tym wspornik 7 jest tak dobrany, by wyznaczane przez niego i przez wspornik 5 lub 6 trzy punkty podparcia zapewniały stojakowi należyłą stabilność. Narożnik rury 1 i 4 nie ma żadnych występow, co pozwala na szczelne zestawianie potrzebnej ilości stojaków na danym stanowisku pracy.

Stojak osłonowy — zależnie od doraźnych potrzeb — może więc być stosowany w położeniu jak na rysunku lub w drugim położeniu roboczym, zajmowanym po jego odwróceniu o 90° w kierunku pokazanym strzałką. Tam, gdzie wysokość ogrodzenia może być niższa, można będzie stosować mniejszą ilość stojaków.

Według niniejszego wynalazku można oczywiście stosować stojaki osłonowe o dowolnym stosunku

przylegających do siebie boków prostokątnej ramy i odpowiednim dla tego stosunku rozstawie trzech punktów jej podparcia w obu położeniach roboczych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Stojak osłonowy do ochrony wzroku przed rażeniem światłem i/lub cząstkami mechanicznymi, złożony z prostokątnej ramy samostojącej pokrytej płatem osłonowym, **znamienny tym**, że ma ramę dwupołożeniową (a) z napiętym płatem tkaninowym (b), przy czym dwa przeciwległe narożniki tej ramy mają proste wsporniki (5) i (6), które stanowią przedłużenia prostopadłych do siebie boków (4) i (1), nieco dłuższych od boków odpowiednio do nich równoległych (2) i (3), a narożnik utworzony z boków krótszych ma wspornik widlasty lub klamrowy (7), wyznaczający płaszczyznę nachyloną pod odpowiednim kątem — korzystnie 45° — do powierzchni, na której rama ta ma w obu położeniach roboczych o dostatecznej zróżnicowanej wysokości stabilne podparcie trójpunktowe.

2. Stojak osłonowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że samostojącą ramę dwupołożeniową (a) tworzą rury glinowe lub stalowe, a rozciągnięty na nich osłonowy płat tkaninowy (b) — brezent zwykły, impregnowany substancją ognioodporną, metalizowany natryskowo, zwłaszcza glinem, lub okresowo spryskiwany odpowiednio zabarwionym mlekiem wapiennym.

